

Пърси Биш Шели
Покана към Джейн

Мила, скъпа, хайде с мен!
Навън е чист и светъл ден!
Както ти със състрадание
приласкаваш вси създания,
идва той да поздрави
годината, що сънна чака
в люлката си във шубрака.
Часът най-пръв на пролетта,
дошъл сред зимата, в студа,
ведро утро тук завари,
дете на злия февруари,
надвесило лице отгоре,
да гали земните простори,
да се усмихва над вълните,
да пуска весели реките
и водопадите звънливи;
да стопля планините сиви;
и същ предвестник на април,
цветята с него да растат;
и тъй да измени светът
като човек, когото, мила,
ти с усмивка си дарила.

Ела, далеч от градовете,
към горите, върховете,
ела към дивата дъбрава;
душата там не ще сподавя
гласът на страх, че който слуша,
ще остане равнодушен.
Природата със чар омаен
сърцата да сближава знае.

Надпис окачих на входа
за гостите, които дойдат:
„В полята се намирам аз,
за да усетя този час.
Мисъл, утре намини,
до Тъгата приседни;
Отчаяние с черен лик,
помня, че съм ти длъжник.
И ти, Грижа, що не спираш

скучно да ми декламираш:
вам във гроба ще платя
– карайте се със Смъртта.
И на всички – прав Ви път!
Днес тъй прекрасен е денят.
Не ме жали, че съм злочест,
Надеждо; не следи ме днес:
дълго само с теб живях,
днес едва, уви, разбрах,
туй, що си криела от мене:
че да очакваш, е мъчение.“

Сестрице светла на тоз ден,
ставай вече, хайде с мен!
Към горите, към полята
и към вира на реката.
Виж я, вече чака тя
летен покрив от листа.
Към бора, що венец си прави
от клонки сиви и кафяви
край ствола; слънце засияло
на него ласка не е дало.
Там, где ливадите блестят
и дюните – досам брегът.
Где скрежът се топи и кваси
маргаритки със дъха си;
где теменужките растат,
но нямат още аромат.

Те младата година бледна
красят с корона ненагледна.
Когато скрие се нощта
на изток, сляпа, в пропастта
и над нас е синьо пладнe;
кога безброй вълни прохладни
до нас самите пращат пяна,
где твърд посреща океана
и всичко част от светлината става
на една вселена величава.

КРАЙ

© 1959 Илия Люцканов, превод от английски

Percy Bysshe Shelley
, 1822

Сканиране: NomaD, 2008
Разпознаване и редакция: sir_Ivanhoe, NomaD, 2008

Публикация:

Пърси Биш Шели. Избрана лирика
Превод от английски на Цветан Стоянов и Илия Люцканов
Редактор: проф. Марко Минков
Художник: Борис Ангелушев
Худ. редактор: Васил Йончев
Техн. редактор: Димитър Захариев
Коректор: Елка Георгиева
Дадена за печат 8. XII. 1958 г. Излязла от печат 15. VI. 1959 г.
Печатни коли: 16V2. Формат: 84x108/82. Тираж: 8080.
Поръчка № 84 (778). Поръчка на печатницата № 17.
Цена 8,60 лева.
Държ. полиграфически комбинат Димитър Благоев
Народна култура, София, 1959

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5572>]